

Dage — undtagen naar Laanetiden netop er 8 eller 14 Dage —, og han vil aldrig komme til at regne med henholdsvis 5 eller $2\frac{1}{2}$ eller $1\frac{1}{4}$ pCt. Jeg henstiller til Ministeren at overveje det. En Ændring vil jo kunne gennemføres ved anden Behandling; at Forslaget derefter skal tilbage til Landstinget og underkastes en eneste Behandling der, er jo ganske uvæsentligt. Det var dog meget bedre, end at Ministeren i et Regulativ udtrykker noget, som Landets Politimestre ikke er enige om Forstaaelsen af. For Pantelaanerne skal nok gøre Vrøvl derover, det er jeg ikke i Tvivl om, og saa faar vi en Retssag og muligvis en Ændring i denne Lov ad Aare. Det synes jeg man ikke skal have, naar man alligevel ved Sagens Behandling er klar over, at der er Uklarhed i Loven. Det vil derfor være ganske simpelt, at Ministeren stiller et saadant Ændringsforslag til anden Behandling.

Pürschel: Jeg vil overfor den højtærede Justitsminister gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at selv om det naturligvis er rigtigt, at 5 pCt. maanedlig maa forstaas saaledes, at naar man laaner for et kortere Tidsrum, skal man svare en forholdsmæssig Rente, kommer der jo dog en Grænse nedad, man ikke kan komme udover forretningsmæssig set, synes jeg. Hvis jeg pantsætter et Ur i Dag for 10 Kr. og kommer og løser det ind igen i Morgen tror jeg ikke, man rent forretningsmæssig kan forlange, at Manden skal nøjes med Rente for en Dag. Jeg tror, at det, naar man vil til at gennemføre disse Regler i Praksis, vil være nødvendigt at fastsætte en vis Minimumsgrænse, saa længe man er under 1 Maaned. Jeg tror, man kommer til at regne med visse lidt større Enheder, f. Eks. 8 Dage eller saadant noget.

Justitsministeren (Rytter): Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen ikke syntes, at jeg var tilstrækkelig elskværdig overfor den Henstilling, han har rettet til mig. Jeg maa da have belagt mine Ord meget daarligt. Meningen var, at jeg vilde være elskværdig og sige, at vi maa alle overveje, hvad man kan gøre overfor de fattige, naar de kommer i den Situation, men det synes jeg ikke alene refererer sig til dette Lovforslag, det refererer sig til hele den sociale Lovgivning, saa jeg synes, det er vel meget at vælte hele det Spørgsmaal over paa Justitsministerens Skuldre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Renten maa jeg sige, at det kan være, jeg har brugt

Ordet „haaber“, men jeg føler mig ganske overbevist om, at 5 pCt. om Maaneden det betyder 5 pCt. om Maaneden, og er det kun 14 Dage, er det kun 14 Dage. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at der maatte være en vis Grænse, kommer denne Grænse jo frem derved, at man pantsætter for et vist Tidsrum. Naar vi i vore Studenterdage skulde ned og laane Penge hos Pantelaaneren, hvad der maaske ikke var nødvendigt for os, sagde vi altid: Om 8 eller 14 Dage kommer vi igen og løser Pantet ind. Vi maatte betale Rente for 1 Maaned, men for Fremtiden vil det altsaa sige, at man laaner for 8 eller 14 Dage, og saa bliver Renten regnet ud derefter. Jeg har heldigvis aldrig personlig været i det Tilfælde, at jeg skulde ned hos Pantelaaneren og laane, men jeg har været i det Tilfælde, at jeg skulde derned for at betale Renten for nogen, som havde laant, og den Maade, hvorpaa man da udregnede Renten, har gjort, at jeg altid har set med stor Skepsis paa den Maade, paa hvilken visse Forretninger benyttede sig af fattige Folks Stilling. Der var i den Forretning en Ekspedient, som sagde: Vi laaner ikke 1 Kr. ud, men 1 Kr. 10 Øre, ikke 3 Kr., men 3 Kr. 10 Øre. Og da man ikke ved Udregningen af Renter regnede med brudne Tal, blev det forhøjet til Renten af 2 Kr. eller 4 Kr. Det har gjort, at jeg har anset det for nødvendigt, at vi fik en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg føler mig, som sagt, overbevist om, at 5 pCt. maanedlig betyder det, jeg her har sagt.

Pürschel: Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Justitsminister at overveje, om det ikke til Gennemførelse af denne Regel vilde være praktisk at fastsætte, at Pantelaanerne skal være pligtige at give Laanet paa 8 eller 14 Dage, hvad man nu vil sige, altsaa saaledes, at man ikke risikerer, at de indfører den Praksis, at de f. Eks. ikke vil laane ud paa kortere Tid end 1 Maaned eller 2 eller 3 Maaneder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Farlov): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af 6. ds. fremsender Udenrigsministeren: